

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 marca 2006 r.

ustanawiająca klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do drewnianych pokryć podłogowych, paneli z litego drewna oraz płyt okładzinowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 655)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/213/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 89/106/EWG przewiduje, iż w celu uwzględnienia zróżnicowanych poziomów zabezpieczenia obiektów budowlanych na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym może istnieć konieczność ustalenia w dokumentach interpretacyjnych klas odpowiadających właściwościom użytkowym wyrobów dla każdego zasadniczego wymogu. Dokumenty takie opublikowano w formie „Komunikatu Komisji w sprawie dokumentów interpretacyjnych w odniesieniu do dyrektywy 89/106/EWG”⁽²⁾.
- (2) Z punktu widzenia wymagania podstawowego dotyczącego bezpieczeństwa pożarowego, dokument interpretacyjny nr 2 wymienia szereg powiązanych ze sobą środków składających się na strategię bezpieczeństwa pożarowego, która ma być na różne sposoby rozwijana w państwach członkowskich.
- (3) Jednym z takich środków określonych w dokumencie interpretacyjnym nr 2 jest ograniczenie powstawania i rozprzestrzeniania się ognia i dymu na danym obszarze poprzez ograniczenie potencjału wyrobów budowlanych do przyczyniania się do pełnego rozniecenia ognia.
- (4) Poziom tego ograniczenia może być wyrażony tylko przez zróżnicowane poziomy reakcji na ogień wyrobów budowlanych w ich docelowym zastosowaniu.

- (5) Dążąc do zharmonizowanego rozwiązania, przyjęto system klas na mocy decyzji Komisji 2000/147/WE z dnia 8 lutego 2000 r. wykonującej dyrektywę Rady 89/106/EWG w odniesieniu do klasyfikacji w zakresie reakcji na ogień wyrobów budowlanych⁽³⁾.
- (6) W przypadku drewnianych pokryć podłogowych, paneli z litego drewna oraz płyt okładzinowych konieczne jest stosowanie klasyfikacji ustanowionej decyzją 2000/147/WE.
- (7) Odporność wielu wyrobów i/lub materiałów budowlanych na działanie ognia, podana w klasyfikacji zawartej w decyzji 2000/147/WE, jest dostatecznie ustalona i wystarczająco dobrze znana organom regulującym zagadnienia pożarowe w państwach członkowskich, co oznacza, że nie wymagają one badań tej właściwości użytkowej.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Załączniku określa się wyroby i/lub materiały budowlane, które spełniają wszystkie wymagania w zakresie właściwości użytkowej „reakcja na ogień”, bez konieczności dalszego badania.

Artykuł 2

W Załączniku do niniejszej decyzji określa się konkretne klasy mające zastosowanie do różnych wyrobów i/lub materiałów budowlanych w ramach klasyfikacji dotyczącej reakcji na działanie ognia, przyjętej w decyzji 2000/147/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 62 z 28.2.1994, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 23.2.2000, str. 14. Decyzja zmieniona decyzją 2003/632/WE (Dz.U. L 220 z 3.9.2003, str. 5).

Artykuł 3

W stosownych przypadkach wyroby powinny być rozpatrywane pod kątem ich docelowego zastosowania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabele zawarte w niniejszym załączniku wymieniają wyroby i/lub materiały budowlane, które spełniają wszystkie wymagania właściwości użytkowej w zakresie reakcji na ogień

Tabela 1

KLASY REAKCJI NA OGIEŃ DREWNIANYCH WYROBÓW PODŁOGOWYCH

Material (1), (7)	Szczegółowy opis wyrobu (4)	Minimalna gęstość średnia (2) (kg/m ³)	Minimalna grubość całkowita (mm)	Warunek zastosowania końcowego	Klasa (3) dla pokryw podłogowych	
Drewniane pokrycia podłogowe i parkiet	Lite pokrycie podłogowe z dębu lub buku z powłoką powierzchniową	Buk: 680 Dąb: 650	8	Przyklejone do podłoża (6)	C _{fl} - s1	
	Lite pokrycie podłogowe z dębu, buku lub świerku z powłoką powierzchniową	Buk: 680 Dąb: 650 Świerk: 450	20	Ze szczeliną powietrzną pod spodem lub bez niej		
	Lite pokrycia podłogowe z drewna z powłoką powierzchniową inne niż uwzględnione powyżej		390	8	Bez szczeliny powietrznej pod spodem	D _{fl} - s1
				20	Ze szczeliną powietrzną pod spodem lub bez niej	
Parkiet drewniany	Parkiet wielowarstwowy z górną warstwą dębową grubości co najmniej 5 mm z powłoką powierzchniową	650 (górną warstwą)	10	Przyklejony do podłoża (6)	C _{fl} - s1	
			14 (2)	Ze szczeliną powietrzną pod spodem lub bez niej		
	Parkiet wielowarstwowy z powłoką powierzchniową, inny niż uwzględniony powyżej	500	8	Przyklejony do podłoża	D _{fl} - s1	
			10	Bez szczeliny powietrznej pod spodem		
14 (2)	Ze szczeliną powietrzną pod spodem lub bez niej					
Fornirowane pokrycia podłogowe	Fornirowane pokrycie podłogowe	800	6 (2)	Bez szczeliny powietrznej pod spodem	D _{fl} - s1	

(1) Zamontowany zgodnie z normą EN ISO 9239-1 na podłożu co najmniej klasy D - s2, d0 oraz posiadający minimalną gęstość 400 kg/m³ lub szczeliną powietrzną pod spodem.

(2) Warstwa pośrednia co najmniej klasy E o maksymalnej grubości 3 mm może występować, w przypadku zastosowań bez szczeliny powietrznej, dla wyrobów parkietowych o grubości 14 mm lub większej oraz dla fornirowanych pokryw podłogowych.

(3) Klasa przewidziana w tabeli 2 Załącznika do decyzji 2000/147/WE.

(4) Rodzaj i ilość zastosowanych powłok powierzchniowych to odpowiednio: akryl, poliuretan lub mydło, 50–100 g/m², oraz olej, 20–60 g/m².

(5) Sezonowanie zgodnie z normą EN 13238 (50 % RH, 23 °C).

(6) Substrat co najmniej klasy A2 - s1, d0.

(7) Dotyczy również stopni schodowych.

Tabela 2

KLASY REAKCJI NA OGIEŃ PANELI Z LITEGO DREWNA ORAZ PŁYT OKŁADZINOWYCH

Materiał ⁽¹⁾	Szczegółowy opis wyrobu ⁽²⁾	Minimalna gęstość średnia ⁽⁶⁾ (kg/m ³)	Minimalna grubość całkowita/minimalna ⁽⁷⁾ (mm)	Warunek zastosowania końcowego ⁽⁴⁾	Klasa ⁽³⁾
Panele i płyty okładzinowe ⁽¹⁾	Elementy drewniane z wpustem i piórem lub nieprofilowane	390	9/6	Bez szczeliny powietrznej lub z zamkniętą szczeliną powietrzną z tyłu	D - s2, d2
			12/8		D - s2, d0
Panele i płyty okładzinowe ⁽²⁾	Elementy drewniane z wpustem i piórem lub nieprofilowane	390	9/6	Z otwartą szczeliną powietrzną ≤ 20 mm z tyłu	D - s2, d0
			18/12	Bez szczeliny powietrznej lub z otwartą szczeliną powietrzną z tyłu	
Szczelbkowe elementy drewniane ⁽⁸⁾	Elementy drewniane zamocowane do ramy nośnej ⁽⁹⁾	390	18	Otoczone przez powietrze ze wszystkich stron ⁽¹⁰⁾	D - s2, d0

⁽¹⁾ Zamontowane mechanicznie na ramie nośnej z drewnianej listwy ze szczeliną zamkniętą lub wypełnioną podłożem co najmniej klasy A2 - s1, d0 o minimalnej gęstości równej 10 kg/m³ lub wypełnioną podłożem z celulozowego materiału izolacyjnego co najmniej klasy E, ew. zawierającym materiał paroszczelny. Projekt wyrobu z drzewa powinien i umożliwić jego montaż bez otwartych połączeń.

⁽²⁾ Zamontowane mechanicznie na ramie nośnej z drewnianej listwy z otwartą szczeliną powietrzną z tyłu lub bez niej. Projekt wyrobu z drzewa powinien i umożliwić jego montaż bez otwartych połączeń.

⁽³⁾ Klasa przewidziana w tabeli 1 Załącznika do decyzji 2000/147/WE.

⁽⁴⁾ Otwarta szczelina powietrzna może umożliwiać wentylację z tyłu wyrobu, natomiast zamknięta szczelina powietrzna wyklucza taką możliwość. Podłoże umieszczone za szczeliną powietrzną powinno być co najmniej klasy A2 - s1, d0, a jego gęstość powinna wynosić co najmniej 10 kg/m³. Podłoże umieszczone za zamkniętą szczeliną powietrzną o maksymalnej grubości 20 mm w przypadku pionowych elementów drewnianych a powinno być co najmniej klasy D - s2, d0.

⁽⁵⁾ Połączenia obejmują wszelkie typy połączeń, np. połączenia doczołowe, z wpustem i piórem.

⁽⁶⁾ Uzyskana zgodnie z EN 13238.

⁽⁷⁾ Zgodnie z zamieszczonym poniżej rysunkiem. Obszar profilowany eksponowanej strony panela nie powinien stanowić więcej niż 20 % obszaru płaskiego lub 25 %, jeżeli zmierzony został zarówno na eksponowanej, jak i na tylnej stronie panela. W przypadku połączeń doczołowych najgrubsze miejsce występuje w punkcie połączenia.

⁽⁸⁾ Prostokątne elementy drewniane z zaokrąglonymi narożami lub bez, zamontowane poziomo lub pionowo na ramie nośnej i otoczone ze wszystkich stron powietrzem, głównie stosowane na innych elementach budowlanych w zastosowaniach przeznaczonych do wnętrza i na zewnątrz.

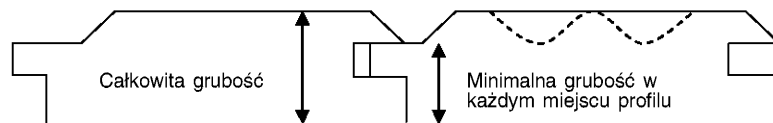
⁽⁹⁾ Maksymalny eksponowany obszar (wszystkie strony prostokątnych elementów drewnianych i drewnianej ramy nośnej) nie może przekraczać 110 % całkowitej powierzchni płaskiej, patrz: rysunek b) poniżej.

⁽¹⁰⁾ Inne elementy budowlane położone bliżej niż 100 mm od elementów drewnianych (nie licząc ramy nośnej) powinny być co najmniej klasy A2 - s1, d0, umieszczone w odległości od 100 do 300 mm, co najmniej klasy B - s1, d0, a umieszczone dalej niż 300 mm, co najmniej klasy D - s2, d0.

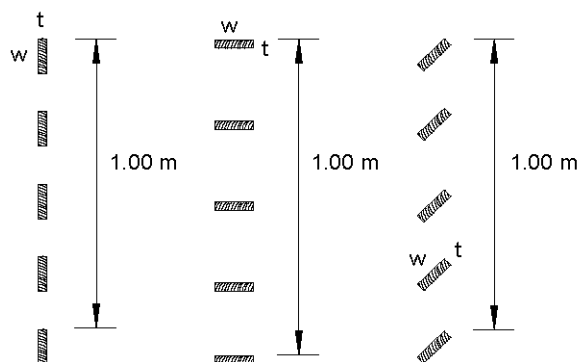
⁽¹¹⁾ Dotyczy również schodów.

Rysunek a)

Profile paneli z litego drewna i płyt okładzinowych

Rysunek b)

Maksymalny eksponowany obszar drewnianego elementu taśmowego $2n(t + w) + a \leq 1,10$

n = ilość kawałków drewna na metr

t = grubość każdego kawałka drewna, w metrach

w = szerokość każdego kawałka drewna, w metrach

a = eksponowany obszar drewnianej ramy nośnej (jeżeli występuje), w m^2 na m^2 drewnianego elementu taśmowego